

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** *Anotylus*, **Art:** *Anotylus pumilus* (Erichson, 1839) **Synonymer:** *Oxytelus pumilus* Erichson, 1839

Kännetecken

En parallellt byggd, svart art med stort huvud och en platt kroppsbyggnad. Kroppslängden är 2–2,5 mm. Täckvingarna är korta och täcker enbart en tredjedel av bakkroppen. På frambenens skenben finns en tydlig inbuktning i den ena kanten. Hela översidan är matt på grund av en tydlig längsgående mikroskulptur. Flera närstående arter är mycket svårskiljda från denna art varför en specialist bör gör en säker artbestämning.

Utbredning och status

Funnen på en lokal i nordöstra Skåne på 1940-talet. Nyligen återfunnen på en lokal i östra Skåne. Arten kan misstänkas vara förbisedd p.g.a. sin storlek och sitt undanskymda levnadssätt. Närmast i Finland. Världsutbredningen sträcker sig från Syd- och Mellaneuropa till Afghanistan.

Ekologi

Lever i spillning på torra, öppna sandmarker. I Sverige är arten funnen i halvtorr spillning av häst och nöt. De flesta fynden är gjorda under sommaren. Förmodligen lever larverna av spillningen.

Hot

Eftersom arten är beroende av häst- och kospillning på varma, lätta jordar är upphörande bete på dessa lokaler förmodligen det största hotet mot denna art. Igenväxning och ökad beskuggning kan förmodligen även påverka arten i negativ riktning.

Åtgärder

Bibehållande av bete på de aktuella lokalerna är viktig. Bete bör även förekomma under en stor del av sommarhalvåret. Igenväxning av markerna bör förhindras.

Litteratur

Freude, H., Harde, K. W. & Lohse, G. A. 1964. *Die Käfer Mitteleuropas*. Band 4. Krefeld, sid. 86.
Koch, K. 1989. *Die Käfer Mitteleuropas*. Ökologie. Band 1. Krefeld. sid.248.
Palm, T. 1961. *Svensk Insektfauna.Skalbaggar. Kortvingar*. Häfte 2: 36–37.

Författare

Bengt Ehnström 2002. © ArtDatabanken, SLU 2006.